

РЕШЕНИЕ

№ 20901

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **10797** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя Р. Г., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221424006504-091-001/26.06.2025 г., потвърден с решение № 1090/03.09.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, С., с който спрямо дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС, ведно със лихвите, за периодите от м. 09.2023 г. до м. 02.2024 г.

Жалбоподателят, чрез упълномощен юрк. М. Н., в хода на делото по същество и с подробни писмени бележки, моли да бъде отменен РА, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“, С., действащ в процеса чрез юрк. С. А., в хода на делото по същество и с подробно писмено становище, моли да отхвърлена жалбата, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

По допустимостта на оспорването съдът се е произнесъл с определение № 36006/03.11.2025 г. по делото. Жалбата е подадена от надлежна страна, против годен за оспорване индивидуален административен акт и е поправена в срок с надлежна молба от 28.10.2025 г., съгласно указанията на съда, дадени с разпореждане № 34675/22.10.2025 г. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК предвид липсата на приложена разписка / удостоверение за извършено връчване на решение № 1090/03.09.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, С., и на възражение от ответника за допустимост на същата по отношение на сročността на оспорването. Спорът е

родово и местно подсъден на този съд на основание чл. 156, ал. 1 ДОПК с оглед седалището на жалбоподателя. В хода на делото не са налице отрицателни процесуални предпоставки за решаването му по същество.

Административен съд София - град, като съобрази доводите на страните, и като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221424006504-020-001/09.12.2024 г. /л. 28/, издадена от Й. И. - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – С., оправомощена със заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на ИД директор на ТД на НАП – С. /л. 26/, е възложено извършването в тримесечен срок на ревизия на „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД /РЛ/ за установяване на задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчни периоди от м. 09.2023 г. до м. 02.2024 г.

Ревизията е възложена на М. М. – гл. инспектор по приходите, в качеството на ръководител на ревизията, и на З. П. – ст. инспектор по приходите. ЗВР е връчена по електронен път на жалбоподателя на 19.12.2024 г. /л. 30/.

Със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221424006504-020-002/10.03.2025 г., издадена от органа възложил ревизията, е изменен срокът на ревизията същият е продължен при условията на чл. 114, ал. 2 ДОПК до 17.04.2025 г. Заповедта е връчена на РЛ по електронен път на 24.03.2025 г. /л. 33/.

Със ЗИЗВР № Р-22221424006504-020-002/14.04.2025 г., издадена от органа възложил ревизията, отново е продължен срокът на ревизията при условията на чл. 114, ал. 2 от ДОПК 19.05.2025 г. Заповедта е връчена на РЛ по електронен път на 23.04.2025 г. /л. 36/.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ № Р-22221424006504-092-001/02.06.2025 г., подписан от ревизиращия екип /л. 95/. РД е връчен електронно на РЛ на 04.06.2025 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК ревизираното лице не е направило възражения по РД.

Ревизията приключва с РА № 22221424006504-091-001/26.06.2025 г., издаден от органа възложил ревизията и от ръководителя на ревизията /л. 100 - гръб/.

Съгласно РА и РД, който е неразделна част от РА по арг. от чл. 120, ал. 2 ДОПК, са определени допълнителни задължения по отношение на РЛ за ДДС за процесните ревизирани периоди по ДДС в общ размер 49 035,92 лв. и лихвени задължения към тях от 9973,28 лв., или общо задължения от 59 009,20 лв., подробно описани в РД /л. 74-90/.

Установено е, че едноличен собственик на капитала от 2 лв. на РЛ е Р. Г., който е и управител на РЛ, както и е свързано лице с ЕТ „МОРИ – РОСЕН СТОЕВ“, „СТАРТ СПЕД“ ЕООД, „НОЛА ХИЛ“ ЕООД и „АБЕВИЛ“ ЕООД.

Дейността на РЛ през ревизираните периоди е международен автомобилен превоз на товари, съгласно лиценз № 21330/24.09.2019 г., издаден от Министерството на транспорта, с валидност до 23.09.2029 г., които превози се извършват изцяло в ЕС и О. кралство. РЛ не извършва вътрешни превози на товари.

РЛ декларира, че превозите и дейността му се обезпечават с наети превозни средства по договор от 02.01.2023 г. с „Дас груп 2000“ ЕООД, включващи общо 13 транспортни средства, както и чрез използване на наета от същото дружество обособена част от автобаза, намираща се в [населено място], [улица].

Наетите транспортни средства включват пет влекача с рег. № [рег.номер на МПС] , С., С., С. и С., пет полуремаркета с рег. №№ С., С., С., С. и С., както и обслужващи автомобили с рег. № [рег.номер на МПС] , Р. и В..

Установено е и не е спорно, че влекач с рег. [рег.номер на МПС] е с прекратена регистрация към 25.07.2019 г., след 15.06.2019 г. няма валиден технически преглед и няма данни за използване на платената пътна мрежа в страната.

Установено е също, че полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] е с прекратена регистрация към 07.02.2023 г. и няма данни за използване на платената пътна мрежа в страната. Липса на данни за използване на платената пътна мрежа в страната е установени и за влекач С., полуремарке С. и автомобил Р..

Установено е, че общата стойност на извършените доставки, свързани с превоз на международни товари от РЛ, в ревизирания период са в размер 3 043 320 лв. /л. 41 – 42/ като не са установени несъответствия по тези доставки.

Установено е, че РЛ декларира покупки в същия период по доставки „АВИС ПЛЮС“ ЕООД по фактури за „покупка на материали“ за ремонт и поддръжка на наетите от РЛ транспортни средства /МПС-та и ППС-та/ и по доставки от „Дас груп 2000“ ЕООД по фактури за „ремонти на МПС-та“ на наетите от същия доставчик транспортни средства, подробно описани по периоди в РД /л. 74-90/.

По отношение на доставките от „АВИС ПЛЮС“ ЕООД, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6 ЗДДС е отказано да бъде признато правото на данъчен кредит в общ размер 712 367,40 лв., тъй като издадените от този доставчик фактури, касаят нереални доставки.

Отказът е мотивиран с обстоятелството, че документалната и счетоводна отчетност при РЛ, касаеща доставките на стоки от „АВИС ПЛЮС“ ЕООД, не позволява да се установи тези стоки към нуждите на кои транспортни средства се отнасят, респ. в кои са вложени и кога. Стоките, с изключение на описа на гуми, не са описани по марка, модел, размер, каталожна или друга продуктова идентификация, която да позволяват проверка за техническата им допустима връзка с транспортните средства, в които се влагат. Установено е, че такава индивидуализация е невъзможна и от търговската кореспонденция между РЛ и доставчика в процеса по заявка на стоките, както и поради липсата на опис при доставната верига - от предходни доставчици към „Авис плюс“ ЕООД и от него към РЛ.

Установена е и необяснена от РЛ непропорционалност в покупките на „изключително големи количества“ стоки за ремонт и поддръжка на транспортни средства от „Авис плюс“ ЕООД спрямо покупките от другите му доставчици на такива стоки – „Ауто хит“ ООД, „Крипс 5“ ООД, „ОМВ България“ ООД и др., които са в „умерени количества“.

Установено е също, че конкретно в периода м. 09.2023 г. – м. 02.2024 г. разходите за резервни части, консумативи и ремонти са на стойност 3 587 656,67 лв. при условие, че РЛ декларира продажби на транспортни услуги на стойност 2 987 472 лв.

Проверена е и веригата на доставки до „АВИС ПЛЮС“ ЕООД като е установено, че същата включва „ПЕТРОВИЧ ИНВЕСТ“ ЕООД и „АЛЕКСАНДЪР МАКЕДОНСКИ 20“ ЕООД, които декларират покупки от „рискови доставчици“, които нямат собствен капацитет и документална отчетност на собствени покупки на стоки, които по – късно и по веригата да достигнат до РЛ.

Направено е заключение, че РЛ обективно не може да вложи всички закупени стоки за ремонт и поддръжка с оглед общия брой на наетите транспортни средства, а липсва счетоводно записване на невложени стоки като материален актив.

По отношение на доставките от „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6 ЗДДС е отказано да бъде признато правото на данъчен кредит в общ размер 18 123,52 лв., тъй като издадените от този доставчик фактури, касаят нереални доставки.

Отказът е мотивиран с обстоятелството, че доставките от „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД към РЛ имат за предмет части и консумативи, свързани с отремонтиране на наетите от същия доставчик

транспортни средства и почистване на същите, съгласно договор за абонаментно техническо обслужване от 26.01.2021 г.

Установено е, че фактурираните доставки по този договор са при условията на „префактуриране“, доколкото за изпълнението на договора с РЛ „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД е използвал подизпълнители – „ЕЛИТ КАР ГРУП“ ООД и „ОМЕГА СТОК“ ЕООД при доставката на части и консумативи и „МИЛЕНА МИЛУЕНИУМ БГ“ ЕООД и „СТАНДАРТ МИНУС“ ЕООД при доставката на услуги по почистване и ремонт на транспортните средства на РЛ.

Прието е, че в хода на ревизията не са събрани доказателства къде и кога са извършвани ремонтите, както и че наличието на „префактурирани услуги“ е аргумент, че „Дас груп 2000“ ЕООД „не е извършителя на услугата /във всичките ѝ видове/“ /л. 73/. Поддържат се и доводите, аналогични на изложените за „Авис плюс“ ЕООД за невъзможно установяване на доставените стоки към нуждите на кои транспортни средства се отнасят, респ. в кои са вложени и кога, за компроментирана верига на доставки и несъразмерност на вложените части и ремонти дейности.

Съобразено е, че документалната отчетност на дейностите по почистване не предполага яснота за съдържанието и вида на почистването, че е налице фактурирано почистване спрямо нерегистрирани или ненамиращи се в автобазата транспортни средства.

Съгласно РА спрямо РЛ са определени допълнителни задължения за ДДС общо за ревизираните периоди от 49 035,92 лв. след приспадане по реда на чл. 92, ал. 1, т. 2 ЗДДС на декларираните резултати по периоди /л. 74-90/. Определени са лихвените задължения към датата на издаване на РА в общ размер 9973,28 лв. /л. 99 – гръб/.

РА е съобщен на РЛ електронно на 01.07.2025 г. С жалба от 04.07.2025 г. РЛ е обжалвало РА /л. 103/. Жалбата не е придружена с доказателства. Поддържа се формална документална безупречност на фактурите и счетоводното отчитане на доставките, както и че доставките са надлежно доказани с придружаващи ги документи и са вложени за осъществяване на независимата икономическа дейност на РЛ. Поддържа се, че „камионите се връщат веднъж годишно“ /л. 107/ и се ремонтират с цел безупречната им експлоатация, съгласно сервисни карти, както и се окомплектоват с консумативи, предавани на съответните шофьори. РЛ отрича всякакво участие или знание за извършени измами от предходни доставчици по веригата. Поддържа се, че „товарните композиции“ използват за „прибиране“ в страната само ГКПП с Република Румъния, както и че „почти винаги“ се използват „на отиване и връщане...маршрути от второстепенната и третостепенна пътна мрежа, за избягване на пътни такси“. По отношение на доставките от „АВИС ПЛЮС“ ЕООД сочи, че същите са получавани на адрес в [населено място], ж.к „К. П.“ и чрез използване на наетия автомобил С., получените доставки са превозвани до автобазата за влагане, който транспорт е удостоверен с пътни листа. По отношение на доставките от „Дас груп 2000“ ЕООД се сочи, че: „Получените и оспорени доставки на резервни части и консумативи ...са използвани и вложени в товарните автомобили...“ /л. 109/.

С решение № 1090/03.09.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, [населено място], е потвърден РА. Решаващият орган приема за неоснователни възраженията на РЛ и напълно потвърждава фактическите и правни изводи към РА.

По делото не са спорни изчисленията на стойностите, при които е издаден РА, както и формирането на размера на лихвените задължения на основание чл. 175 ДОПК вр. чл. 1 ЗЛДТДПДВ спрямо установените данъчни задължения.

По делото е назначена и приета ССЧЕ с поставени въпроси: Води ли ревизираното лице надлежно счетоводство, в т.ч. разходните фактури и отразяването им в ДДС-дневници?; Установява ли се как е извършено плащането от „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД по процесите фактури за закупени резервни части и консумативи, за ремонт и наем на ДМА за ревизирания период?; С

колко на брой и какви като марка, модел товарни автомобили „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД осъществява основната си търговска дейност - международен транспорт на товари?; Колко шофьора са били наети /по трудови или граждански договори/ към ревизирания период от „ТРАНС РАДИАЛ 2000" ЕООД, за да управляват наетите транспортни средства?; Колко е процентното съотношение на закупените резервни части спрямо закупените консумативи?

На първия поставен въпрос, вещото лице посочва, че „ТРАНС РАДИАЛ 2000" ЕООД е организирано счетоводното си отчитане при прилагане на Национални счетоводни стандарти, като счетоводните записвания се извършват чрез способа на двустранното счетоводно записване. Счетоводните регистри съдържат хронологично и систематизирано отразяване на стопанските операции, съгласно изискванията на чл. 9 и чл. 10 от Закона за счетоводството. Разходните фактури са отразени в счетоводните регистри на „ТРАНС РАДИАЛ 2000" ЕООД. Фактурите от „ДАС ГРУП 2000" ЕООД, са намерили отражение в счетоводните регистри на жалбоподателя по сметка 602 - разходи за външни услуги. Фактурите от „АВИС ПЛЮС" ЕООД, са намерили отражение в счетоводните регистри на жалбоподателя по сметка 601 - разходи за материали. Установява се, че част от фактурите за разходи, издадени през 2023 г., са осчетоводени през 2024г. - Приложение №1 към експертизата. Това обстоятелство не съответства на принципа за текущо начисляване и съпоставимост на приходите и разходите, регламентиран в Националните счетоводни стандарти /вкл. НСС 1 „Представяне на финансови отчети"/, както и на изискването за текущо счетоводно отчитане по чл. 9, ал. 1 от Закона за счетоводството. Относно данъчното отчитане, въз основа на представените дневници за покупки се установява, че разходните фактури са включени в съответните данъчни периоди при спазване на срока по чл. 72, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност за упражняване правото на данъчен кредит - до 12 месеца от възникването му.

На втория поставен въпрос, вещото лице посочва, че плащанията по фактурите на доставчик „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД в размер на 108 741,06 лв. с ДДС са представени касови бонове по всички фактури, по фактурите от „АВИС ПЛЮС“ ЕООД в размер на 4 274 204,40 лева с ДДС са представени касови бонове за сума в размер на 3 603 213,00 лева, като плащанията са извършвани в брой.

На третия въпрос, вещото лице потвърждава вида и броя на наетите транспортни средства от жалбоподателя по договор с „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД от 02.01.2023 г.

На четвъртия въпрос, вещото лице отговаря, че дружеството има наети три лица на длъжност шофьор товарен автомобил /международен превоз/.

На петия въпрос, вещото лице отговаря, че процентното съотношение на закупените резервни части спрямо закупените консумативи е 86% към 14 % или доставки на стойност 3 702 573,86 лв. към 593 664 лв. за резервни части.

На шестия въпрос, вещото лице не може да се ангажира с отговор, вложени ли са всички закупени части, гуми и консумативи по процесните фактури, тъй като са необходими специални технически знания, за да бъдат идентифицирани и отнесени фактурираните стоки към придружаващите документи – сервизни карти и протоколи. Вещото лице установява невъзможност за счетоводно проследяване относно заприходяване и влагане на стоките.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град, Първо отделение, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 160, ал. 2 ДОПК, намира от правна страна следното:

При извършване на задължителната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. ЗВР и

последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен орган по см. на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК във вр. с чл. 12, ал. 6 от ДОПК и във вр. с чл. 114, ал. 2 и чл. 34, ал. 3 и чл. 35 ДОПК.

Всички заповеди в хода на ревизията, РД и РА са издадени като електронни документи, подписани с електронни подписи. В изпълнение на задължението на съда да извърши проверката по чл. 160, ал. 2 ДОПК – дали РА е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма, при извършената проверка на електронните документи, съдът констатира, че същите са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифицирани електронни подписи по чл. 13, ал. 3 ЗЕДЕУУ, приравнени на саморъчни съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение, т. е. ревизията е редовно възложена, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 ДОПК. Валидността на подписите не е оспорвана в хода на делото.

В РА, към който неразделна част по арг. от чл. 120, ал. 2 ДОПК е РД, са посочени фактическите и правни основания, въз основа на които е издаден. Ревизиращият орган са извършили анализ на доказателствата, относими към отговорността на РЛ за ДДС. Възраженията на жалбоподателя за немотивираност на РА и нарушение на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДПОК са неоснователни. Видно от РА и РД са налице ясни, разбираеми и последователни фактически позовавания спрямо изразената разпоредителна воля на органите по приходите.

В производството по издаването на атакувания ревизионен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват незаконосъобразността на процесния акт, поради нарушено право на участие и защита на РЛ. Ревизираното лице е надлежно уведомено за ревизията и промените в нейните условия и на същото е предоставена възможност да представи писмени обяснения, както и доказателства за обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство.

По отношение на оспорената материалната законосъобразност на РА, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Реалността на доставките на стоки и/услуги е основна предпоставка за правото на данъчен кредит съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 25, ал. 2 ЗДДС. Това означава, че наличието на договор и/или фактура могат да обективират облигационните правоотношения, възникнали между получателя и неговия доставчик, но не са доказателства за реалното предаване на стоката и/или изпълнението на услугата, поради което за тях е необходимо да се представят безспорни доказателства за тяхното реализиране – предаване и приемане на стоката и/или предаване на резултата на услугата.

В случая такива доказателства липсват по доставките от „АВИС ПЛЮС“ ЕООД. Съответстващ на събраните по делото доказателства е изводът в РА, че документалната отчетност на доставките не позволява да се установи фактурираните и формално предадени стоки към нуждите на кои транспортни средства се отнасят, респ. в кои са вложени и кога. В този смисъл не може да се установи дали доставките са вложени в икономическата дейност на дружеството за международен превоз. По отношение на доводите на жалбоподателя, че „камионите“ са ремонтират периодично, след прибирането им от курсове в 3. Европа и че същите са изпращат на нови курсове, след като на шофьорите се предават „консумативи, гуми, добавки и други подобни“, но че не заприходява стоките, тъй като се влагат незабавно, според съда тази грижа към материалното състояние на „камионите“ обосновава логически извод, че същите следва да бъдат на територията на наетата автобаза към момента на тяхното ремонтиране и окомплектоване.

Въпреки множеството представени доказателства не се установява логическа връзка между момента на спорните доставки от „АВИС ПЛЮС“ ЕООД, престой на конкретни „камиони“ в автобазата и тяхното поддържане след или преди начало на превоз. Нито количеството на

доставеното по себе си, нито съотнесено към факта, че дружество ползва и други доставчици на части и консумативи, обясняват как, кога и към кой конкретен „камион“ са вложени доставките от „АВИС ПЛЮС“ ЕООД стоки.

Несподеляема е позицията, че придобиването на стоките се доказва от представените пътни листа за движение на автомобил Ф./К. с рег. [рег.номер на МПС] между адрес в [населено място], [жк]и автобазата. От една страна, документираното движение не доказва съдържанието на превозвания товар, а от друга – няма проследяемост между стоките от този доставчик и влагането им чрез последващи ремонтни услуги от „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД.

За конкретен пример могат да бъдат дадени и само фактурираните доставки от м. 08.2023 г. и приложените към тях стокови разписки, които свидетелстват за многократни на ден и почти ежедневни доставки в рамките на кратък период от време, за които не става ясно за кой или кои „камиони“ са предназначени и кога са вложени чрез ремонтна, почистваща услуга или имат за цел резервно окомплектоване. В тази връзка трябва да се посочи, че жалбоподателят няма и не спазва вътрешен стандарт за резервно окомплектоване /гуми, масла, светлини, укрепващи и ремонти комплекти и др./ преди начало на превоз. За разглеждания период няма и съвпадение с конкретни „сервизни карти“, които да сочат за техническо състояние на конкретен камион и неговите необходиминости след преглед, респ. да сочат вложените части след ремонт.

В този смисъл е и фактологията за общо фактурирани 64 тежкотоварни гуми в периода от 01 – 21 август 2023 г. и липсата на следа за свързаните с влагането им услуги по демонтаж и монтаж непосредствено след придобиването – дружеството твърди, че влага стоките незабавно. От друга страна, от представените сервизни карти за периода след август 2023 г. е видно, че отново се влагат тежкотоварни гуми, но с отчетен „труд“. Липсват и каквито и да е доказателства за установено износване, остаряване или повреди към август 2023 г. по отношение на гумите на „камионите“, с които се извършва или се очаква да бъде извършен превоз, което да обясни и необичайното по обем, но раздробено фактуриране на дребно на гуми.

При тези съображения съдът намира, че по делото не се доказва по фактите, че съществуват годни документални свидетелства, които да удостоверят реалното изпълнение на фактурираните данъчни събития, както и какъв е конкретният предмет на тези събития спрямо икономическата дейността на дружеството, а също и действителен собствен капацитет за дружеството да поеме и вложи незабавно фактурираните части в наетите от него транспортни средства.

В заключение към изложеното следва да се посочи, че невъзможността на вещото лице да прецени дали са вложени фактурираните стоки, поради липсата на специални технически знания, също е аргумент, че дружеството не е обезпечило нормална и разбираме документалната проследимост.

Аналогични изводи следват и по отношение на доставките от „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД. Представените от дружеството сервизни карти, заявки за авторемонтни услуги и протокол за приемане на тези услуги са очевидно негодни, поради своята непоследователност в предмета си, да удостоверят реалност на доставките. Например фактура № 1...515/31.10.2023 г. /л. 403/ свидетелства за ремонт на влекач „С.“, заявката за „подмяна на тръба ауспух 6“ – 1 бр. за влекач „С.“ /л. 403/, сервизната карта от 31.10.2023 г. за вложени части от 28 различни позиции на „С./С.“ /л. 434/, а протокол за приемане на ремонта „С.“ е само за „подмяна на тръба ауспух 6“ – 1 бр.

Подобни установявания се налагат и спрямо ремонта „С./С.“ по сервизна карта от 27.11.2023 г., в която само месец след очевидно тежък/основен ремонт се твърди нов такъв от 30 различни позиции, който не се подкрепя от заявка от страна на РЛ за такъв ремонт.

Аналогични изводи за недостоверност на документалните отразявания следват от оценка на фактуриран ремонт на „смяна на лястовица заден мост“ от 28.09.2023 г., който е фактуриран за

„С.“ /л. 419/, заявен е и приет е на същата дата за „С.“ /л. 420 – 421/, но според сервисна карта от 29.09.2023 за „С./С.“ тази „лястовица заден мост“ е вложена ден по-късно под позиция 34, наред с общо 42 ремонтни позиции, за които няма и данни да са заявявани. Този ремонт от 29.09.2023 г. предхожда от своята страна, разгледаните вече такива от 31.10.2023 г. и 27.11.2023 г.

Съдът отхвърля възражението на жалбоподателя за движение на нерегистрираната композиция „С./С.“ само по неплатена пътна мрежа – пътища от втори и трети клас на територията на страната при прибиране в страната, респ. напускането ѝ, с което оборва изводите на ревизиращите, че този състав няма регистрирано движение чрез системата за събиране на тол такси, поддържана от АПИ. Подобно придвижване е обективно невъзможно при напускане на страната, през което ѝ да е ГКПП на границата с Румъния, тъй като е ноторно, че такъв клас пътища не свързват пряко тези ГКПП. Възражението не кореспондира и на необходимостта от заплащане на такси за преминаване през мостови съоръжения или ферибот по обичайните маршрути в посока „3. Европа“.

Недостоверност на съставените документи следва и от факта, че две сервисни карти за „С./С.“ от 29.11.2023 г. /л. 429/ и 26.11.2023 г. /л. 431/ свидетелстват за абсолютно еднакво вложени части при изменили само три дни между „ремонтите“.

Несъответни на твърденията на жалбоподателя са и съотношенията между разходите за консумативи спрямо резервните части. При положение, че жалбоподателят твърди в жалбите си, че камионите се връщат периодично /веднъж годишно/ за „тежки ремонти“ остава необяснена огромната разлика в разходите за консумативи към резервни части – 86% към 14%.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС във вр. чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. За упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1/ доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица /действащи в това си качество/; 2/ получените стоки или услуги /по облагаема доставка/ да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3/ получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните,

уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на стоки или услуги, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност. Тежестта за доказване настъпването на всички правопораждащи претендираното право положителни факти е за ревизирания субект. Той следва да проведе главно доказване, което винаги, за да е успешно, следва да бъде и пълно, с ангажиране на относимите към спора доказателства. В случая жалбоподателят не е провел надлежно доказване на фактите, от които може да черпи права.

При тези съображения съдът приема, че с РА законосъобразно на основание чл. 70, ал. 5 вр. чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 6 ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя за процесните данъчни периоди по издадените фактури от доставчиците „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД и „АВИС ПЛЮС“ ЕООД.

Изложеното показва, че РА е валиден, издаден при спазване на установената от закона процедура и при правилно приложение на материалния закон, поради което и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК подадената жалба, следва да се отхвърли изцяло.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето и четвърто ДОПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 11, ал. 1 ЗВЕРБ в полза на НАП следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер 150 евро, при което съдът отчита, че делото е обичайно по своята сложност и материален интерес за този ред дела - 49 035,92 лв. и лихвени задължения към тях 9973,28 лв. - общо задължения в размер 59 009,20 лв.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22221424006504-091-001/26.06.2025 г., потвърден с решение № 1090/03.09.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, [населено място].

ОСЪЖДА „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, разноски в размер 150 евро по адм. дело № 10797/2025 г. по описа на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд на Република България в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис на решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: